

Als je op anders hoopt

Gisteravond zaten we als gezin voor de toelichting van premier Rutte. Onze jongste is aan het puzzelen en hoort nauwelijks wat er gezegd wordt. Onze oudste zit met gespitste oren. In stilte komt het binnen.

Na de woorden van Rutte vertrek ik weer naar onze studeerkamer en duik ik achter de computer. Arjan krijgt thee met de kinderen.

Ik breng ze naar bed. De jongste is verdrietig. Ze wil liever niet naar school, want thuis is zo fijn. Een half uur later breng ik de oudste. Ook hij is verdrietig. Maar heel anders. Hij had zo gehoopt dat hij naar school zou mogen. Hij mist zijn vrienden, hij mist de vrijheid om zijn vleugels uit te slaan, wat zo past bij een puber. Het besef dat het echt allemaal anders is daalt in.

We praten er samen over. “ Mem, ik heb er zo voor gebeden.” De teleurstelling is zo voelbaar. Ik geef hem terug dat ik het mooi vind dat hij het in gebed brengt, maar leg hem ook uit dat het niet gaat om wat wij zelf graag willen. Grote woorden, maar hij lijkt te snappen wat ik bedoel.

Gelukkig gaat het heel goed thuis en dat is het allemaal niet. Maar zo werd gisteravond zo zichtbaar dat er ook veel in de hoofden van de kinderen omgaat.

En ik denk niet dat onze kinderen daar uniek in zijn. Bij onze kinderen is het ieder hun eigen teleurstelling, bij anderen is het misschien het thuisonderwijs, weer anderen het omgaan met elkaar 24 uur/7 dagen per week, en zo zijn er vele redenen te bedenken hoe kinderen hun weg vinden tijdens de coronacrisis. Zichtbaar, maar ook vaak genoeg onzichtbaar.

PKN heeft twee programma's voor thuis aangeboden om met elkaar ook op een andere manier eens stil te staan bij de coronacrisis en wat het met iedereen doet.

Voor 4 tot 10/12 jaar

<https://jongprotestant.protestantsekerk.nl/werkvormen/god-zorgt-voor-jou/>

Voor 10/12 en ouder:

<https://jongprotestant.protestantsekerk.nl/werkvormen/help-het-coronavirus/>

Mocht je als ouder vragen hebben en die graag eens met mij bespreken, dan kan dat altijd. Bel of app gerust!